

Sygn. akt I ACa 294/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 sierpnia 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący	:	SSA Bogusław Dobrowolski
Sędziowie	:	SSA Jadwiga Chojnowska (spr.) SSA Irena Ejsmont - Wiszowata
Protokolant	:	Łukasz Patejuk

po rozpoznaniu w dniu 26 lipca 2018 r. w Białymstoku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko **Gminie S.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku

z dnia 28 lutego 2018 r. sygn. akt I C 1554/17

I. zmienia zaskarżony wyrok i oddala powództwo oraz zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 8.039 (osiem tysięcy trzydzieści dziewięć) zł tytułem zwrotu kosztów procesu w instancji odwoławczej.

(...)

UZASADNIENIE

(...) w W. wniósł o zasądzenie od Gminy S. kwoty 79.766 zł wraz z odsetkami ustawowymi do dnia zapłaty z zastrzeżeniem, że zaspokojenie wierzyciela może nastąpić z 1/2 części nieruchomości położonej w województwie (...), powiecie (...), w S., przy ul. (...), oznaczonej nr (...), dla której prowadzona jest w Sądzie Rejonowym w Sokółce IV Wydziale Ksiąg Wieczystych księga wieczysta o nr (...). Wnosił jednocześnie o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że J. K. prowadził działalność gospodarczą i jako płatnik składek na ubezpieczenia wobec FUS, na ubezpieczenie zdrowotne wobec FUZ oraz na Fundusz Pacy był dłużnikiem z tytułu nieopłaconych składek. Powód uzyskał w dniu 4 kwietnia 2006 r. zabezpieczenie swoich należności poprzez ustanowienie hipoteki

przymusowej na udziale J. K. w nieruchomości położonej w województwie (...), powiecie (...), w S., przy ul. (...), oznaczonej nr (...), dla której prowadzona jest w Sądzie Rejonowym w Sokółce IV Wydziale Ksiąg Wieczystych księga wieczysta o nr (...). Podał, że dłużnik zmarł w dniu (...) zaś postanowieniem z dnia (...) (sygn. akt I Ns 523/13) Sąd Rejonowy w Sokółce stwierdził, że spadek po J. K. na podstawie ustawy nabyła w całości Gmina S., w związku z czym w księdze wieczystej jako właściciel 1/2 udziału stanowiącego własność zmarłego została wpisana Gmina S.. Jednocześnie wskazał, że kierował do pozwanej Gminy wezwania do zapłaty należności, jednakże Gmina kilkakrotnie odmawiała spłaty należności. Argumentował, że wierzyciel hipoteczny może dochodzić zaspokojenia z nieruchomości bez względu na to, czyją stała się własnością i bez względu na ograniczenia odpowiedzialności dłużnika wynikające z prawa spadkowego. Uzasadniał, że roszczenie o zasądzenie od dłużnika hipotecznego kwoty zabezpieczonej hipoteką na rzecz wierzyciela hipotecznego jest roszczeniem opartym na fakcie obciążenia nieruchomości hipoteką.

Gmina S. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości. Wnosiła jednocześnie o zasądzenie kosztów procesu.

Podnosiła, że nabyła spadek po J. K. z ograniczeniem odpowiedzialności za długi spadkowe, co oznacza ponoszenie odpowiedzialności za długi spadkowe tylko do wysokości ustalonego w inwentarzu stanu czynnego spadku. Wskazała, że na wniosek Sądu Rejonowego w Sokółce Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Sokółce dokonał w dniu 25 marca 2015 r. spisu inwentarza oraz ustalił stan czynny spadku w postaci nieruchomości położonej w województwie (...), powiecie (...), w S., przy ul. (...), oznaczonej nr (...), dla której prowadzona jest w Sądzie Rejonowym w Sokółce IV Wydziale Ksiąg Wieczystych księga wieczysta o nr (...) na kwotę 117.700 zł i ustalił listę wierzycieli, którymi byli: Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych z siedzibą w W., (...) M. R., (...)w B. (...)w S., (...) Sp. z o.o. oraz (...) w S.. Pozwana argumentowała, że spośród wymienionych wierzycieli, jeden z nich - Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych - posiadał skuteczny tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 27 marca 2012 r. zasądający kwotę 10.000 zł wraz z odsetkami, a także tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 11 czerwca 2015 r. zasądający kwotę 74.740,45 zł wraz z odsetkami, przy czym Funduszowi temu przysługiwało ustawowe pierwszeństwo zaspokojenia wierzytelności. Gmina wskazała, że uregulowała należność dla FGŚP, w wysokości, która przekroczyła czynną masę spadkową. Uzasadniała, że nie miała podstaw by kwestionować wyżej wymienione tytuły wykonawcze, zaś wierzytelność ZUS nie miała uprzywilejowanego charakteru, tak jak wierzytelność FGŚP i podlegała zaspokojeniu w dalszej kolejności. Odwołując się do art. 1032 § 2 k.c. argumentowała, że nie może ponosić odpowiedzialności za inne długi poza długami wobec FGŚP, ponieważ należycie spłaciła znane jej długi spadkowe. Wskazała jednocześnie na regulację art. 1025 k.p.c., który określa kolejność zaspokojenia wierzycieli oraz na wynikającą z tego przepisu konieczność zaspokojenia w pierwszej kolejności FGŚP, a w kolejnej dopiero ZUS-u.

Wyrokiem z 28 lutego 2018 r. Sąd Okręgowy w Białymstoku zasądził od Gminy S. na rzecz (...) w W. kwotę 79.766 zł wraz z odsetkami za opóźnienie od dnia 6 października 2017 r. do dnia zapłaty z zastrzeżeniem, że zaspokojenie wierzyciela może nastąpić z udziału w wysokości 1/2 części w prawie własności nieruchomości położonej w województwie (...), powiecie (...), w S. przy ul. (...), oznaczonej jako działka nr (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Białymstoku prowadzona jest księga wieczysta o numerze (...) i zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 5.400 zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego oraz odstąpił od obciążania pozwanej nieuiszczonymi kosztami sądowymi.

Sąd ustalił, że J. K. prowadził działalność gospodarczą i jako płatnik składek na ubezpieczenie wobec FUS, na ubezpieczenie zdrowotne wobec FUZ i na Fundusz P. był dłużnikiem z tytułu nieopłaconych składek. W dniu 4 kwietnia 2006 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w W. uzyskał zabezpieczenie swoich należności poprzez ustanowienie hipoteki przymusowej w kwocie 71.793,94 zł wraz z odsetkami z tytułu zaległych składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne i fundusz pracy na udziale J. K. w nieruchomości położonej w S., przy ul. (...), oznaczonej jako działka nr (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Białymstoku prowadzona jest księga wieczysta o numerze (...).

Sąd Rejonowy w Sokółce, na wniosek powoda, dokonał wpisu zmiany w dziale IV „hipoteka”. Zabezpieczenie hipotekami przymusowymi objęte zostały należności z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia wobec: Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Funduszu Ubezpieczeń Zdrowotnych i Funduszu Pracy.

J. K. zmarł (...) Postanowieniem z (...) Sąd Rejonowy w Sokółce stwierdził, że spadek po nim na podstawie ustawy nabyła Gmina S. – z ograniczeniem odpowiedzialności za długi spadkowe. Jednocześnie Sąd ten postanowił sporządzić spis inwentarza majątku spadkowego, a wykonanie postanowienia zlecił Komornikowi przy Sądzie Rejonowym w Sokółce. W związku z powyższym w księdze wieczystej jako właściciel 1/2 udziału stanowiącego własność zmarłego została wpisana Gmina S..

Wyrokiem z 27 marca 2012 r. Sąd Rejonowy w Białymstoku zasądził od J. K. na rzecz Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w W. kwotę 10.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia (...) do dnia zapłaty a postanowieniem Sądu Rejonowego z 23 lutego 2015 r. nadano klauzulę wykonalności temu wyrokowi. Wyrokiem z 11 czerwca 2015 r. Sąd Rejonowy w Białymstoku zasądził od Gminy S. na rzecz Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w W. kwotę 74.740,45 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14 czerwca 2012 r. do dnia zapłaty, z zastrzeżeniem pozwanej prawa powoływania się w toku egzekucji na ograniczenie jej odpowiedzialności do wysokości ustalonego w spisie inwentarza stanu czynnego spadku. Na podstawie tytułu wykonawczego w postaci wyroku z 11 czerwca 2015 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 3 lipca 2015 r., Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Sokółce wszczął postępowanie egzekucyjne. Gmina zapłaciła 122.818,74 zł.

W dniu 25 marca 2015 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Sokółce dokonał spisu inwentarza po zmarłym J. K. i ustalił, iż zmarły nie posiadał ruchomości. Ustalił również stan czynny spadku w postaci nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym w S., przy ul. (...), o numerze działki (...), o powierzchni 894 m², dla której jest prowadzona księga wieczysta (...), stanowiącą własność zmarłego J. K. w 1/2 części. Określił wartość rynkową wskazanej nieruchomości zabudowanej według stanu w dacie otwarcia spadku (tj. (...)) w 1/2 części na 117.700 zł.

Powód wzywał Gminę S. do dobrowolnej spłaty dochodzonej należności. Gmina odmawiała spłaty powołując się na ograniczenie odpowiedzialności wynikające z prawa spadkowego.

Przechodząc do rozważań prawnych Sąd wskazał, że w niniejszej sprawie kluczową regulację stanowi przepis art. 74 ustawy o księgach wieczystych i hipotece, który to dotyczy sytuacji kolizji między pełną odpowiedzialnością hipoteczną a ograniczoną odpowiedzialnością za długi spadkowe uregulowaną w art. 1031 § 2 k.c. Kolizję tę art. 74 ustawy o księgach wieczystych i hipotece rozstrzyga na korzyść wierzyciela hipotecznego. Wyłącza bowiem ograniczenie w wypadkach odpowiedzialności spadkobiercy z nieruchomości w razie realizacji wierzytelności zabezpieczonej hipoteką. Wierzyciel hipoteczny może dochodzić zaspokojenia z nieruchomości obciążonej hipoteką, bez względu na ograniczenie odpowiedzialności dłużnika wynikające z prawa spadkowego. Roszczenie o zasądzenie od dłużnika hipotecznego kwoty zabezpieczonej hipoteką na rzecz wierzyciela hipotecznego jest roszczeniem opartym na fakcie obciążenia nieruchomości hipoteką.

Sąd zaznaczył, że w sprawie pozostawało bezspornym, że Gmina S. przejęła spadek po zmarłym J. K. z dobrodziejstwem inwentarza i ponosi odpowiedzialność tylko co do wartości ustalonego w inwentarzu stanu czynnego spadku, co jednak – w ocenie Sądu – pozostawało bez wpływu na odpowiedzialność Gminy S. jako dłużnika rzeczowego, bowiem z chwilą wpisu Gminy do działu (...) księgi wieczystej o numerze (...) jako właściciela, pozwana stała się dłużnikiem rzeczowym z tytułu hipoteki wpisanej na rzecz ZUS.

Zważył, że wierzyciel hipoteczny, którym w niniejszej sprawie jest powód, w razie zwłoki dłużnika z zapłatą wierzytelności ma prawo do zaspokojenia z obciążonej nieruchomości, z pierwszeństwem przed wierzycielami osobistymi właściciela nieruchomości, a także bez względu na to czyją stała się własnością. Podkreślił, że w przypadku zabezpieczenia hipotecznego, wartość rynkowa nieruchomości, stanowi gwarancję pokrycia, a przynajmniej częściowego pokrycia, zabezpieczonej wierzytelności. W celu uzyskania zaspokojenia wierzyciel hipoteczny musi uprzednio uzyskać tytuł wykonawczy przeciwko dłużnikowi, którym może być wyrok sądu zasądający należność zabezpieczoną hipoteką od dłużnika hipotecznego na rzecz wierzyciela z ograniczeniem odpowiedzialności dłużnika hipotecznego jedynie do nieruchomości obciążonej hipoteką i do wysokości tej hipoteki. Wskazał, że przy rozpoznawaniu zasadności zgłoszonego roszczenia powoda nie ma znaczenia fakt dokonania spłaty zaległości na rzecz

(...)w W., gdyż wobec obciążenia nieruchomości hipoteką, prawo do zaspokojenia się z obciążonej nieruchomości przysługiwało powodowi.

Zważając na powyższe Sąd zasądził od Gminy S. na rzecz (...) w W. kwotę 79.766 zł wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 6 października 2017 r., tj. od dnia wniesienia pozwu. Natomiast na podstawie art. 319 k.p.c. poczynił zastrzeżenie, że zaspokojenie wierzyciela może nastąpić z udziału w wysokości 1/2 części w prawie własności nieruchomości położonej w S., przy ul. (...), o numerze działki (...), o powierzchni 894 m², dla której jest prowadzona księga wieczysta (...).

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. oraz art. 102 k.p.c. i zgodnie z § 2 pkt 6) rozporządzenia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie. Sąd uznał za zasadne odstąpienie od obciążania pozwanej nieuiszczonymi kosztami sądowymi.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła Gmina S.. Zaskarżyła go w całości, zarzucając:

1. naruszenie art. 1025 § 1 pkt. 3 k.p.c. poprzez przyjęcie, iż powód jako wierzyciel hipoteczny korzysta z pierwszeństwa zaspokojenia wierzytelności zabezpieczonej hipoteką przed wierzycielem uprzywilejowanym jakim jest Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych,

2. naruszenie art. 233 § 1 k. p.c. poprzez sprzeczność dokonanych ustaleń z treścią zgromadzonego materiału dowodowego, z uwagi na uznanie, iż powód jako wierzyciel hipoteczny korzysta z pierwszeństwa zaspokojenia wierzytelności zabezpieczonej hipoteką przed wierzycielem uprzywilejowanym jakim jest Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych,

3. naruszenie art. 74 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece poprzez zastosowanie tego przepisu w sytuacji, gdy z okoliczności sprawy wynika, iż wierzycielem uprzywilejowanym osobistym jest Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, któremu na podstawie art. 1025 § 1 pkt. 3 k.p.c. przysługuje pierwszeństwo zaspokojenia wierzytelności przed wierzycielem hipotecznym, którym jest powód.

Wskazując na tak sformułowane zarzuty pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu za obie instancje.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na rozprawie w dniu 26 lipca 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych z siedzibą w W. wskazał, iż obecnie właścicielem nieruchomości położonej w S., przy ul. (...), o numerze działki (...), o powierzchni 894 m², dla której jest prowadzona księga wieczysta (...) jest T. K.. Powołując się na treść art. 192 k.p.c. złożył oświadczenie, że wyraża zgodę na wejście po stronie pozwanej aktualnego właściciela nieruchomości.

Pozwana – nieobecna na rozprawie apelacyjnej – nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie.

W pierwszym rzędzie należało się zająć kwestią powiązaną ze zmianą właściciela udziału w prawie własności nieruchomości położonej w S., przy ul. (...), dla której jest prowadzona księga wieczysta (...). W dacie wydania zaskarżonego wyroku – w świetle wpisów figurujących w KW (...) - współwłaścicielem nieruchomości z udziałem w wysokości 1/2 była pozwana Gmina, w dacie zaś orzekania o apelacji T. K.. Stał się on właścicielem zabudowanej nieruchomości na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Sokółce z dnia 5 kwietnia 2018 r. o zniesieniu współwłasności wydanego w sprawie INs 1180/17.

Po złożeniu apelacji pozwana nie wypowiedziała się w kwestii zmian własnościowych odnoszących się do nieruchomości, którą odziedziczyła w spadku po J. K.. Nie stawiała się także na rozprawę apelacyjną.

Wskazać należy, że w postępowaniu przed sądem II instancji przepisy art. 194-196 k.p.c. i art. 198 k.p.c. nie mają zastosowania (art. 391 § 1 k.p.c.), a zatem nie mogło dojść do przekształceń podmiotowych po stronie pozwanej w trybie tychże przepisów.

Powód składając oświadczenie na rozprawie w dniu 26 lipca 2018 r. nie powoływał się na rozwiązania procesowe przewidziane powyżej wskazanymi przepisami a odwoływał się do treści art. 192 pkt 3 k.p.c.

Następną kwestią, która wymagała rozważenia to materia procesowa powiązana z wykładnią przepisu przywoływanego przez powoda.

Jak już wskazywano, obecny właściciel nieruchomości (a więc i udziału przysługującego poprzednio pozwanej Gminie) nie zajął stanowiska w niniejszym postępowaniu i nie stawiał się na rozprawę apelacyjną. W takiej sytuacji nie doszło do przekształcenia podmiotowego po stronie pozwanej.

Wymaga zatem rozważenia czy apelacja mogła być rozpoznana przy udziale Gminy S.. W ocenie Sądu Apelacyjnego oświadczenie powoda, złożone w trybie art. 192 pkt 3 k.p.c., nie wywarło żadnego skutku prawnego.

Jak już wyżej wskazywano T. K. nabył udział w nieruchomości przypadający uprzednio Gminie S. w trybie zniesienia jej współwłasności. Pojawia się pytanie, czy taki sposób nabycia udziału we współwłasności nieruchomości stanowi „zbycie” prawa objętego sporem w „toku sprawy”.

Na tak postawione pytanie – zdaniem Sądu Apelacyjnego – należy odpowiedzieć twierdząco.

Sąd odwoławczy podziela te poglądy doktryny, które opowiadają się za szerokim rozumieniem pojęcia „zbycia w toku sprawy rzeczy lub prawa”. W komentarzu do k.p.c. pod redakcją G. B. został wyrażony pogląd, że przez pojęcie zbycia należy rozumieć każdy wypadek następstwa materialnoprawnego, zbycie może nastąpić nie tylko w następstwie czynności prawnej, lecz także w drodze każdego innego rodzaju zdarzenia prawnego np. orzeczenia sądowego albo decyzji administracyjnej, dotyczy to także przejścia uprawnienia lub obowiązku z mocy ustawy.

Sąd Apelacyjny uznał, iż w stanie faktycznym niniejszej sprawy miało miejsce zbycie udziału w nieruchomości opisanej w sentencji zaskarżonego wyroku po doręczeniu pozwanej Gminie odpisu pozwu, a zatem wydanie postanowienia o zniesieniu współwłasności nieruchomości i przejściu udziału, który przysługiwał uprzednio Gminie S. na rzecz T. K. nie miało wpływu na dalszy bieg sprawy, a więc rozpoznanie apelacji Gminy wniesionej w dniu 9 kwietnia 2018 r.

Przechodząc do zarzutów wywiedzionego środka zaskarżenia należy stwierdzić, iż są one usprawiedliwione.

Na wstępie zauważyć należy, że rozważania prawne Sądu Okręgowego odnoszące się do wzajemnych relacji pomiędzy art. 74 ustawy o księgach wieczystych i hipotece a art. 1031 § 2 k.c. są poprawne i uwzględniają treść tych przepisów. Zwrócić nadto należy uwagę na treść art. 75 ustawy o księgach wieczystych i hipotece, zgodnie z którym zaspokojenie wierzyciela hipotecznego z nieruchomości następuje według przepisów o sądowym postępowaniu egzekucyjnym (problemy prawne związane z tym przepisem oraz przepisami art. 1025 k.p.c. pozostały poza rozważaniami Sądu I instancji).

W tym miejscu zwrócić należy uwagę na okoliczności podnoszone w odpowiedzi na pozew oraz apelacji a nieprzeanalizowane przez Sąd Okręgowy pod kątem ich wagi prawnej, a mianowicie wynikające z treści protokołu spisu inwentarza z dnia 25 marca 2015 r. sporządzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Sokółce. Z dokumentu tego wynika, iż zmarły J. K. nie pozostawił nieruchomości. Stan czynny spadku stanowi jedynie udział w wysokości 1/2 we własności nieruchomości położonej w S., przy ul. (...), oznaczonej nr (...), dla której prowadzona jest w Sądzie Rejonowym w Sokółce IV Wydziale Ksiąg Wieczystych księga wieczysta o nr (...). W dziale IV księgi wieczystej znajdują się wpisy dotyczące hipoteki przymusowej i kaucyjnej. W protokole znajduje się opis

jej położenia oraz stan zabudowań na niej się znajdujących. Wartość rynkowa nieruchomości według jej stanu z daty otwarcia spadku została oszacowana na kwotę 117.700 zł. Zmarły nie pozostawił wierzytelności. Z dokumentu tego wynika, że stan czynny spadku wynosi 117.700 zł. W protokole wskazano też stan bierny – wierzycieli i stan ich wierzytelności – razem 270.979,54 zł.

Powyższy dokument urzędowy (jego prawdziwość nie była zaprzeczana przez strony) dowodzi, iż stan czynny spadku pozostawionego przez J. K. wyczerpuje udział w wysokości 1/2 w prawie własności nieruchomości położonej w S., przy ul. (...) o wartości 117.700 zł. Pozwana Gmina odpowiada, zgodnie z art. 1031 § 2 k.c., względem wierzycieli ujętych w protokole spisu inwentarza, do kwoty 117.700 zł. Do tej samej wysokości (z uwagi na wartość udziału w nieruchomości) odpowiada względem wierzyciela hipotecznego, a więc strony powodowej.

Słusznie skarżąca podnosi, że pośród wierzycieli spadkodawcy znalazł się wierzyciel uprzywilejowany – Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, który to, gdyby została wszczęta egzekucja z nieruchomości obciążonej hipoteką na rzecz powoda, to byłby zaspokojony w pierwszej kolejności w zakresie należności za pracę za okres 3 miesięcy do wysokości najniższego wynagrodzenia za pracę (art. 1025 § 1 pkt 3 k.p.c., uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2008 r. w sprawie III CZP 150/07). Należności powoda zabezpieczone hipoteką podlegałyby zaspokojeniu dopiero w piątej kolejności (art. 1025 § 1 pkt 5 k.p.c.).

Z niekwestionowanych przez stronę powodową dokumentów dołączonych do odpowiedzi na pozew wynika, że wierzytelności Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych spełniały kryteria przewidziane art. 1025 § 1 pkt 3 k.p.c. (k. 58 akt). Wyplacona przez pozwaną Gminę na rzecz (...)w W. kwota tytułem realizacji tytułów wykonawczych skierowanych do egzekucji (k. 62 akt) przekraczała kwotę 117.700 zł, a więc wartość stanu czynnego spadku w postaci udziału w nieruchomości obciążonego hipoteką na rzecz powoda.

Gmina S. spłacając jednego z wierzycieli–wierzyciela uprzywilejowanego –korzystającego z pierwszeństwa wynikającego z art. 1025 § 1 pkt 3 k.p.c., kwotą nieco wyższą niż stan czynny spadku nie dopuściła się też naruszenia art. 1032 § 2 k.c., bowiem stan czynny odpowiadał wartości udziału w nieruchomości, obciążonej hipoteką z którą to powód wiąże skutki prawne dochodząc zasądzenia kwoty 79.766 zł.

Uwzględniając powództwo w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy Sąd Okręgowy dopuścił się naruszenia art. 74 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece poprzez jego zastosowanie i art. 1025 § 1 pkt. 3 k.p.c. poprzez niezastosowanie regulacji nim przewidzianej.

Podzielając stanowisko skarżącej Sąd Apelacyjny, na mocy art. 386 § 1 k.p.c., zmienił zaskarżony wyrok i oddalił powództwo oraz obciążył powoda kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej według stawki minimalnej od wartości przedmiotu sporu.

O kosztach postępowania odwoławczego postanowił w oparciu o art. 98 k.p.c., zasądzając zwrot poniesionej opłaty sądowej od apelacji oraz koszty zastępstwa procesowego w stawce minimalnej.

(...)